

Glósur úr laganámi við Háskóla Íslands, 7 af 11

Bjarni Benediktsson – Háskóli Íslands – Laganám – Glósur – Stjórnarskrá 1913-1914-1917-1919

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-5, Örk 1

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Stjórn. 1913.

Af þeim Reykjavíkingum sem á fingu sítja er ekki eins einast: fæddur eða uppaldir: Rún.

Flestir nákværrar: þeim lejrðumum sem hafa borit fó. Flestir vanda sigrir og allir fæddir eða uppaldir til sveita. Reykjavíkum móttum munki líblega fáskar sem ekki fylgja, ef borit varin með hlutfellsbörn. 6.1621-2. Þat: vel folt mig uit, at þat varin ært at skilyrð: fyrir børn. til e.d. at hafa setið á fingu á þau sem fylgj. fær. Frá miðalda freminn trugt, at ekki kannist at nema meyndir og mytin fær., t.d. alveg viss um, at fia munda Sig. St., Guðj. Guðl., Þórunn Þórsson ofl. með manna, sem mi sitja á fingu, vera holdir alveg sjálfsagnir at vera børnir til e.d. Hitt litill stað: þó örfa í fær., sem hev hafa setið óðruum til athlögis og sjálbum sín og laundum til vanvöntu en einhverr gengur, othu litilt erundi til at ligða sig fram uit hlutfellsbörn. um land alt. 6.1622-3.

Sigurður Sigurðsson. Stefilegt: heldr skilyrð: e.d. en til - meiri hl. æta ekki á nákværrum hitt staðset at þei at fæta heldr skapist, nái þánum fó at nákværrum gagni afirhöfut, at e.d. sé borin með wo-

Erlingur Þórhilf

felder mót: getta orðið beinlinis trúaratorði: hér um
um þingmönnum. Getta kenning, sem ekki hefur verið
og bezagist ekki á meiri staðveynd. F. 1613. Til e.d.
munder.
borið umræð, óþróstarið augavegur og gamlið: helds-
sóminn mann, meginum vera Reykjavíkingar, sunnt gamlið
og lítt ríktir uppgjörf umhættunum. Reykjavíkingar
munder borinn eftir sem áður: 4. meðan björðumum,
bræðingar yrði ein brenn sín at þeir Reykjavíkingar,
sem komust ekki at: björðumum yrðu settir á
listana við blutfallskorn. og borri við þær.
Þær sálit leigast að komurst kenning at til e.d.,
úrbartinni dæntum þengat. 6. 1614. Síðan ekki
folt sig við till. v.-gaf. Níðan vitraðt líta
t.d. bjóða le manna blutfallskorn., síðan líta frá
fjóra einga sati: i.e.d., en fyrst helðu setið á
alþingi og lokas bjóða frá 4. sem fái varu eftir
árs sameins. þingi. Með þessum níðan líklegara at
skaplast held meðan: st. hér e.d. en skv. till.
meiri hl. 6. 1614-5. Ef till. meiri hl. yrðu samþ.
munderi þau vekja níðla öðrulegju um land alt.
6. 1615.

B. f. f. 5. Þá: minnum till. en i meiri: skilt
til at þingið verð: skift og e.d. sé náskars

Stjórn. 1913

komur me. líkt og í Noregi. Ís þingskópunum á síðan látt ákvæð. Þvermig færðu rét fyrir komið en ekki í stjórn. Þau vært girt fyrir töf málannum og tryggtu betri undirbunin um, en a-ö. l. en miðan sama, hvort meiri sofa hev : fyrirvara - eða fjarar. 6.1628. Það gengur allrauð fram at fáðu björðumum. Það vilja bjós- endur jálfu fari sem sig at dvega. Eg hefi allrauð hengt á hvéðumini móttöldum en ægra færðu. Meiri bera leitun, at þau seti, sem vr. leifar áður skipt umhverfis : vindi skipti á færða leið, enn fór bjós- endur ægra skiftin og e.d. ekki meiri grautur en áður. Engin grunndallar vegla leifar : færðu vengið og langtta. Þetta varat ill. Fari ægra grunndallarveglar. 6.1679-30.

Eggert Þórðarson getur ekki felta sig alls-hóftar um höll. meiri ill. um skípern e.d. Hikkur sigrunar á fari fyrirkomulegi og manni dvega miðla óáægju vegna hreyfingar á björðumaskípen. Till. meiri ill. og mikinn hómas grautar gett. 0:5 3. um. miði at hringa önnur vinn. Samillessi gildi e.d. virsolla at baliða landins viðum : björðumini við heft fallsteðum. E.d. ekki fyrirvara um. Þetta veldi meira hending. 6.1633-4.

Epl - nro 272

Taltir Guðrún: Lundin á, at sker. t. til. meiri bl. ægti
komumur og fyrir tilbor sker. 36 valfjöld m. d. alþ. en sker.
323 alþingi (alt), hér ósamræni, sem ekki er gerð
grein fyrir næ vitat hvert er ægt viljandi. 6. 1636.

Ita uttuglegt at e. d. sé komin á annan hótt en m. d. og ekki
af samein. sp. En bidegrunleg heppilegri heit en sker. t. til.
meiri bl. fyrir folskarmið eins og vir verður
erfitt at koma við blautfallsborningum. Þótt ekki,
at baugt. komi til at hafa meiri aðburif á hvernig
bundistar verda tilnæðir. Þat: hafa fari blötum
og ek. v. innig völ á fingshafni miðnum. Fulltr.
við baugt. verða fari miðum fléiri. Fari heppilegri at
skifta landinu: af björðum meid miðum audi
fulltrumstöðum eftir mannfjölldum. Blautfallsborning
felli fyrir að vitat hvert. Ríkast varni at leita alar.
björðendur velja björðum, sem eru i sambandi við
blautfjöldum og siglunar. Leyra fari. til e. d. Slejt fari
at eins fram til alþingunar. E. d. verður at vera
ainshórus stjórn at að halðs alþeri. 6. 1638. Ríkara
at ekki fari vena fyrir þær a. d. frá hvert sinns,
undan um at fá sem besta staðfestu og vegulega fari
i löggjöfum og þat verð best með fari at halda
mibill blautf. d. verð: af framhald af fari, sem verit

8. júlí 1913

hefum öður. við alm. korn. geta komið fránn
míbler. 6. 1639. miðan í þeim vorum, nái
við því en vir, at hornið varum með ókunnugir
leiksháttum á einat. stöðum, þó líkelihoodar
horn. komið á . 6. 1643. Táður at öðru gífum
minni skati: at vort mið gengi fránn heldur en hitt.
at gott mið líti. Sí um vegulega goð mið at
væða, þó minn fari sigra öður en lægur um lítur.
6. 1644. Þáði sí miðið gerandi ins Reykjeringa-
gjánum. Reykjareik hef: fengit minna stark til
hafnarar far um sumar statir aðrir. 6. 1645.
Fyrir undanlegt, at minn skuli miðaðst at til að-
verð: hornið augun geyr, þær sem með laf:
áður heldið minn gegn stada fránn. 6. 1647 og 1648
Fyrir gott hornið at einhver augun gopi veljist til
end, en óhlelegt at fari vandi fránnar vegur
kalla meira bl. 6. 1646.

- Það. f. t. z. d. óhlekti minni bl. minni at jörn
en skor. fránn 1911, því at mið er styttra lejör-
háttarbl. 6. 1649.

- Skorinn Daníelsson. Högljast till. minni bl.
en aðar fari setti miðið sitt, at till. minni bl. gengið afan

Elptindastofa

6.1653

à. Íður meginatr. fyr. verð skírum a.d. Þótt ekki hugset
mér, at fyr. fari ut ír dildinni með fyr. áhr., at
a.d.-skuli öll horin blutfallshorn. Enna líkari frjötir
þat aldrei. Þat verður aldrei horit viðt fyr. sem
samþyklinn þar. Það er vallenatr., at samræni geti
verit milli beggja dilda fyringsins, at sín at eiga, sem
hefur fafagi meini hl. fyr. - , geti verit rætandi i báðum
dildunnar. Vant i fyrsta samræni, viður hér var dildinn
máttur þat, sem hin samþyklinn og alt víssar. 6.1655.

Hollðor Stansson regi svo mikinn ágreining um
meini hæðar atvist: málins, sem sam tölu vhr., skírum
a.d. og vigrum horn. hæðar, at með auga meði sér
heeft at ófá sig á, hér sé minn samni vilji. Þigjör-
vinnar i fyrri máli. 6.1655? Íður réntakallega naut-
suglegs fóður. à 36, at fyrgróf minn at eins til
m.d. Nautsuglegast at mikluver festa sér i a.d., en
sí festa aður ekki áth sér stað, af fyrgróf ethi at
ná til beggja dilda. 6.1656. Blutfallshorn. Um
hend alt manndra ekki seypa vilja bjósendi um
alt hundur, heldur vilja annara manna fjárrí bjó-
sendum. Þat var lík folt sig við at 4-7 fyr. ein
a.d. sé horin blutfallshorn megin, en hér er
íri samhengi. F. fyrning meði fóð vegsleða fyrir
bvernig blutfallshorn. Þer á landi gefurt. 6.1656a.

Vorulit af hringi um vist gr. Ósatt fyrir 3.7.1655. 11:4. 6.1653

Stjórn. 1913.

V:J 3. um. m.d. komu gúnaðar frum. fersar skifta miði.

V:J 55.: Eftir 5. gr. komi við gr. með hlyj.

Fra minni bl. stjórnun.

8. gr. stjórn. falli níðar, en i heimur stað komi. Hornungar getur vafjör Alþingi, og skal þá stopna til horninga áður tveim mánuðum sér líðir frá því, en fingsjöt var vafjör, og skal Alþingi stefnt saman innan eins frá fingsrofi. fingsrof var til veggja dilda og allra fyr., hvort sem þær eru hornir bleit brundnum eða óbleit brundnum horningum. A. 1210. fersi til. var feld. 16. 1995.

Fra valtig endur.

Hornungar getur vafjör allp. eða ótrahvora miðstofa fers, og skulu þá horningar frum fara áður en tveim mánuðum sérn líðir frá því, en fingsjöt (eða miðstofa) var vafjör, og alþingi stefnt saman eingi síðar en fjórum mánuðum frá fingsrofi.

Til varra: eigi síðar en næsta ár. A. 1156. fersi til. feld með 15:1.

V:J 7. gr.

Fra minni bl. stjórn. ne.

Kominin umstæt svog: A. Alþingi eiga rati: 4 h bílj.

alþrun. Tölur þeirra mið bressta með löggum. A. 1191.

V:J Þessa borth. var 3ig. 3ig. fránum borth. : V:J

'3 stað „41“ komi „40“. A. 1210. Þessi borth. samþ.

með 17:4 og borth. ve. samþ. eru með með 18 samþ. 6. 1995.
(en talið. spennig bressta er samþ. frá. agr. sjálfrí!)

V:J 8. agr.

Fraði 8. agr. 8. agr. 8. agr. 8. agr.

Síðani með. ord:st svs:

Allp. skiftist: tvar málstofur, e. og nr. '3' með
málstofur eiga seti 26 fm., komiin heimurinn heimingu-
num: 26 lejðendunum. '3' epi málstofu eiga seti 14 fm.,
komrii: fjörðungum eftir fóllus fjölda, 5: Sunnlund-
insa fjörðungi, 4: Vestfirðingafjörðungi, 3: Nord-
lendinga fjörðungi og 1: Austfirðingafjörðungi. Tölum
þessum mið bressta með löggum. — Þar var vetrar þær
sem e. og nr. d. heimurinn fyrir: stjórn. Íslands eða
stjórnet. Komrii: þessi stað: e. og nr. málstofa. A. 1157.
Þessi talið. voru feld með 15:1. 6. 1995.

Fraði meini 16. stjórn. ve.

Heimurinn ord:st svs:

Allp. skiftist: tvar deildir, e. f.d. og nr. f.d.

'3' nr.-d. eiga seti 28 fm., en 14: e. d. Tölum þessum
mið bressta með löggum. - 34 alþrun. skulur komrii

Stjórn. 1913.

Öblutbundar um horningum i seint. björðdannars, en
8 blutbundar um horningum um land allt i einu lagi.
- fær fær., sem horrir eitt blutbundinum laurs.,
eiga allir sati: i a.d. og aet aukis le fær., en samein.
Allp. higgur í flólkis fær., en horrir eitt öblut-
bundinum horningum. Þeirri eiga sati: i a.d.

A. 1191.

9.5. fessa borth. var 8 ig. 5 ig. frum þá borth.
at: stæt „28“ horri: 16 og: stæt „34“ horri:
32. A. 1210. fessar borth. vorn samein. eina kljóti;
en tilb. me. var þá teknar aftrur, og hein fær
vir sögumir a samt borth. 6. 1995.

Fra minni kl. stjórn. ne. (B. J. f. V. og Ste. Ste.).
Gv. orðið eru:

Allp. skiftist: tvar deildir, e. fd. og n. fd.
"I a.d. eiga sati: 16 fær., en 14: a.d. Tóluun ferum
me branta met lögum. - Öblutbundinum horn. i seint.
stöðum- björðdannum skulu horrir 34 alpin., en 16
blutbundinum ^{horningum} um land allt i einu lagi. - fær fær.
eiga allir sati: a.d., sem horrir eitt blutbundinum
horningum, og auk þeirra 8 fær., sem samein.
Allp. higgur í flólkis fær., sem horrir eitt öblut-
bundinum horningum. Þeirri eiga sati: i a.d.

A. 1207. fessi tilb. samein. met 17 samhl. atkv.

v:ð þessat borth. báru 8.ig. 8.ig. og fórh. g.

frum borth.: bæði með meðanirðum með hundruð 8
fjöldi og síðast: málstílur gr. óttist fannig.
E.d. skal skipti fannig: Sjálfbj. eru þeir
þeir fann., sem komin eru óhlutbrundum horning-
um um land allt, og aukr fanns þeir 4 fann., kom-
ir óhlutbrundum horningum, en lengst hefur
átt set: á Alþingi. Þórs bjg. samein. Alþ. til
deildarinnar 4 fann. ísl. glöbbi spærra fann., sem
þá eru aðrir og komin eru óhlutbrundum
horningum. Því er 26 enger allir set: i n.d.

A.1234. - fessi borth. feld með 14:q. 6.1995.
og 8. gr. fannig áber. með t:ll. B.-g. f.-v. og st.st.
v:ð 8. gr. með gr. komi á aðrir kenni.

Fyrir Valtjóf Guðrún.: fæst f. 1. g. 1. f.

fann. e. málstofu skulu komin óþeimur
horningum af björnmönnum, fannig at allir þeir
björnendur, sem komin eru hafa til Alþ., björga jafn-
margi björnum og sigðanefðum með og veigarfull-
tríðum eru: hevju landsfjörðunagi, en allir sigðanef-
ðum og veigarfulltríðum eru sjálfbjörnir björnum.
og björga þeir, ásamt hinum björnum björnmönnum af
hálfu hinna alra. björnanda, fann. alpi málstofu með hlu-

Stjórn. 1913.

fallsbörningur. — Námarí áker um þær børn og um þjörðunaskipun og börningur til m. málstofu staðar sett i børn. högum. A. 1157. — persi till. sjálffallir. 6. 1996.

Fra Valdug Guðm.:
Frá 1. juli - 1. juli. A. 1157.

Gu. ord: st 200: not. frid. 1. juli. 1157.
fim. m. málstofu staðar børnir til 6 ára, en þær. e. málst. til 12 ára, og fær 4 feirnar frá því til þeir eru 6 ár, en n. fyrir þjörðunarskipun er á enda. Þegi þær, ða fari frá, átvar en þjörðunarskipun er hófat, skei þjósa þær. í henni stað, en ótvar fyrir þær, sem ekki er þjörðunarskipun. A. 1157. persi bort. sjálffallir. 6. 1996.

Fra meini hl. stjórn. ne: 1. juli. 1157.

Gu. ord: st 200:

8571 fimm. børnir óbletbrundar um børn. staðar børnir til 6 ára, en þær. børnir bletbrundar um børn. til 12 ára og fær helmingur feirna frá eftir óvænt ár. Feirnar eru ekki til fimm. feirnar, sem børnir eru bletbrundar um børningum. — Þegi þær. børn. børnir óbletbrundir børn., meðan á þjörðunarskipun staðar, ða fari frá, þá ekki þjósa þær.

SÍG 1. undirjt.

i stat heins, fyrir það, sem ekki er björkt: með. Það
á sama hætt. aðst: heim. . . heims blutbundinni
heim. , tákni. seti: heins varar meðan sá, en i blut
á, en varar meðan skulur vera jafnumaðir og heim. heim
blutbundnum horningum, enda heimur á sama hætt
og samstímis. A - 1191 - 1. Samlp.

5:5 þessa borth. var minni bl. stjórn. ne. fram
borth. : Fyrir 1191 ára -- -- götta heimur á "heim": Þára
og fær heiminingar spærra frá 4. heimur ár. — Fessi
borth. var feld með 16:7. 6. 1996.

5:5 borth. var minni bl. eink. fr. fram þessa borth.
Setningar „grindar með ekki til osfro.“ falli
miðan. A - 1210. fessi borth. feld. 16:9. 6. 1996.

5:5 borth. var minni bl. lokur fram þessa borth. :

Fyrir „með ekki“ heim: ná. A - 1208 fessi
borth. tákni aftur.

Till. ne. þannig óbreytt, samlp. 15:8.

6-1996 og 9-9-8. ákv. fær með.
(Math. 18. 3. 9. 9. M. 9. 10. st. borth fram
borth. við 39, A - 1156, er sín borth. en tákni
upp: borth. meini bl. ne. fessarar till. þannum-
margina en ekki æt: ið við atkvæð og hefur því ef-
læst veit tákni aftur).

Stjórn. 1913.

G:J 10. ár:

Frá valtig Guðm.

"I stæð orðana: „Hornvætt - fer fram“: upph. gr.
boni: al mea, ís mea us. gles. til meðan

Hornvætt til Alþ. hafa karlar og bonar, sem
fædd eru hin á landi eða hafa hin alm. vættindi
innborinnar manna og eru 25 ára, en horningin
fer fram. A. 1157. - fersi t:ll. feld með no: 2.6 legg.

Frá valtig Guðm.:

Síðanta mey. 310 felli brent. A. 1157. fersi till
skina aftur. 6.1996. 1:81. A. 1208

Frá minni bl. stjórnars. (B. J. f. J. og Ske. St.)

"I stæð „40“ boni: 30. - fersi t:ll. feld 15:7.

Til vara: 35. - fersi till. feld 4:9

Frá minni bl. (sömu) A. 1208.

"I stæð „39“ boni: 29. - Til vara: 34. - fersi
t:ll. sjálffallnar. - 6.1996.

Frá minni bl. ve: I er vegnað meðan

"I stæð orðana:

„til esd.“ boni: til blætundina hornvægt.

A. 1157. fersi till. samb. 6.1996. - og

310 ákr. framsýr óbreytt at ö. l. 11. 6. 1996. uppl. 3

. Elpt. und. 78

5:5 11. gr.

Frá Valtýg Guðrún.

Fræði f. megr. art. st. færning ístur töku t.

Hljóðagengur til alþ. er hvar sá, sem børn. vött
 à til fers, ef hann hefur hinn alm. vöttindi innbor-
 inna manna. Hljósa má samt færn mann til m. vött-
 stofu, sem à heima utan björðanis éða hefur átt þar
 heima skemur en eitt ár. En til e. vöttstofu má ekki
 hljósa aðra en fó, sem heimilisfartir eru í hverjum
 landsfjörðunum, fegur borsningin fer fram. - A. 1157 -
 fersi t:ll. feld met 18:1. 6. 1996.

Frá meini hl. stjórnun.

Frá megr. art. 20:

Hljóðagengur við óhlutlendnar borsningar er hvar
 sá, sem børn. vött à til fersva; hljósa má samt
 færn mann, sem à heima utan björðanis, éða hefur
 átt þar heima skemur en eitt ár. Hljóðagengur við óhlut-
 lendnar borsningar er hvar sá, en børn. vött à til
 fersva. Gleimilisfesta innan lands, en skilykti fyrir
 björðagengi, beti við óhlutlendnar og óhlutlendnar
 borsningar. - A. 1191. fersi t:ll. feld met 17 sandl.
 6. 1996. og 11. gr. á hér. fær met.

stjórar-1913.

5:5 16.gr.

Frá Úlfvíð Guðrún.: ... fyrst tillof um 13.8

Efnismyndarstofu: 8.11. A

Hverort þur. sé löghegg kominn, og hvort þur.
leifar mist lejðvagni, skeið virklaundat af nefnd, en
: sitja allir ðómaran lands og sveitthárus, lögráttis-
professorar háskólaus og fríðar meður, en allp. kújs-
tih þess með líkt fellsbörn. : samein. fyrirgi .

Dóurstjóri gildómerins er forset: nefndómerar.

A.1158. þessi till. feld með 13:16. og 16.gr. fyrirblaut

5:5 22.gr.

Frá Úlfvíð Guðrún.: A.1158

Síðasta megr. falli hvort. Læggi til. feld
með 17:1. 6. 1997.

5:5 áhr. um st. sakir.

Frá Úlfvíð Guðrún.:

1. liður umstofu: Umboð allra þur., sagt
þeg. þig. og þig. þig. falla miður. þeir eru stjórn. þessi komu
: gildi, og skulu þá bormingar fram fara til bæð:
m. og e. miðstofu.

2. liður umstofu: H fyrsta meghud. allp., aftur
at e. miðstofa leifar skipum varit ólæg. þessum stjórn.,
skeið & hvora með líkt bort.: ; hvemni rökt þur. fimmars

44.

81pt-ind0272

máletofu skuli fáva frá sker. fyrirvaldunum og greinum.

3. lítur falli brent.

A-1158. - fersar till. varn. teknar oftar

6. 1997.

Fró, hérjum fró. Fró meini bl. stjórn. ne. at tær varf
áskapöld, en 5:5 1. maig.: "3 stað" komi: 8. Órin:
"til e.d." falli brent. - A-1192. fersi till. teknar oftar.
5:5 2. maig.: "3 stað" komi: 6. A-1193.

Sjálfsamr. 6. 1997.

5:5 3. maig.: Órin "til e.d." falli brent.

A-1192. Sjálfsamr. 6. 1997.

5:5 5. maig.: Órin "heldur" falli brent. A.

1192. Sjálfsamr. 6. 1997.

Fró. fórunn brengt samr.

meid 17:5 og afg. til e.d. 6. 1997.

Fersar er óg geta óg 17:5 fró. var feld
brentur sva at greinatala eftir það brentist
sker. ferk.

Ísp. óg. hérjor sker) R: óg. kostvar notið. 1

Jóldi meind. nái ónn tógið nef spaldum. 2. he
mild. nái tölvumild. 3. tóld held tær standið hafi

Stjórn. 1913.

V:J 3. inn. : n.-d. tök ein megr: í framræm.
 meiri hl. fyrstu til málss.): \approx f 8. fm. eru bomin
 hæktaðar með bomin til e.-d., eru sein fó meiri
 hl.-fm., þó ekki sá öflugur, og er þaumig fengin
 notkunar tveggings fyrir notkunni farta; fenginn,
 þó minni sá en meiri hl. óskar. 6.1936. Til fars
 at fataða ekki lejordanna bomin. fm. lagi: ne. til
 at fylgja fm; um 2. fari er litill kostnadsarauki
 sann fara. Fjölguninn bynnir at aðta lítt til
 fars at málum gengju fljótarva. Þritið fær var
 seintakleysi á fersu fíningi, at störfir hafa verit
 meiri en vís fyrir fó tölu fm., sem eru.
 fort. 3.6. Þá eru fari „á þarfa tillögu“ at breusta
 spori gamla valfi að dældum um: málstofur. 6.1938.
 Setars. ekki hugsat meiri meira vithvara að. fyrir
 til. um ríast. ne. til at náðarsta bominum og
 björkgunum. Óan ekki meira fyrir mynd fm. hiefar
 heft: fersu. \approx f draga á ör fari at meiri hl.
 alþ. misbæti: valdi sín u. fari at lagfara meisti.
 6.1939.

B.-b.-f.-J. segist vera á móti fylgum fm.,
 en mundi fó ekki hafa gett hana at meiri
 höfut - atvöldi: ekki meiri hættum hafð: ekki allt af

Síðanum

þarf sig upps á skeftið, henni björkumabil, veitast at
 líta fíngróf um til e.d. orður. Ein þáum á meði fari
 at líta fíngróf óðar um til e.d. 6.1941. Þáðn er íst
 af tilb. valt. Guðr. at það at varba björkumaskípen
 þínum, sem miður, sé at stofna miðbær i mesta vora.
 Fessi stjórn. bret. en til fessi at leggara verstu þor.
 vilkunum: stjórn., sva sem setur lagði fær., mikil
 rætsáker. Það sem ábóta want er inn a rit aðlunar
 við allt af hegt. 6.1943. Allsþága samlekt at alla
 björkumum og sýslume-mönnum at bjóða fær. Allt
 ynt: annatwant sín, at alveg yndi rent blint i sjónum
 með hevinir yðru horum til fíngróf, at a fær sínir
 i sýslume., sem helðu súmu skotum i politik og
 björkendum. V:J það yndi: afmörgeym mönnum, sem
 næstastir varur til fessi starfa, best frá sýslume.

6.1943-4. Þáður með fyrri ist. níðan gepp. fær f.
 Þóldi: fíngróf. 6.1945. Þelst: fær. dálitill manna á björ.

Fær meði: Ef fíngróf var innig til hinna bæ hér
 fállskorun, er fessi lítil farta, sem meiri bl-fær fær
 6., óhenglega manni hent og varí fær fult eins gott at
 leifa fíngróf óðilt. 6.1945-6.

Valtijs Guðr.: Stjórn. á at breyta sem ríaldust.
 Það var gettu mið notum til at henna fram fíngróf.

Stjórn. 1913

og mið vinnist eiga at hafa sömu af færð. Meikit
litt at hugt og afgreitt: flæstri. 6. 1946. Íjáir.
síg, frætt fyrir borth. sína, helst vilja at fyringraf
mið alls-deki til fírra, sem komin eru líkstundan-
um horningum. 6. 1649. Um skipum e.d. hefur meiri
bl. ve. farið i gagnum sjálfa síg og fallit frá grund-
vallarreglu rínum um at e.d. att: at hvile á öðrum
grundvelli en n.d. Tíll. ve. óhefði grautengið. Sjálf-
samt at kalla deildirnar málstofur, skr. till. minnum -
þar at þær varða i ranninni 2 fíring. 6. 1950. At hugga
e.d. á sama grundv. meit beinum horn. eins og n.d.
er meir vitanlega ófakt: beinumum. Þó vökku heilt:
e.d. sé hornum meit blutfallskorn. en grundvöllunum
þó sá sami. 6. 1950. Þegar semum eru stjórnarl.
sóknarl. vort at athuga leiningu aðrar fyrjötir,
sem vegsins hafa hægt meira talið og meira
síð met fari at ath. Þóth aðaldeildir fyrjaka og
hinn aðurken Statesmen's Yearbook. „Ig þá kennur
i ljós, at: flæstum viðum: Evrópu en e.d. skiput
hengum meira aristokratíset en n.d., og sá fyrst
þas einn e.d. at mefum til hórir á alm. horn-
völli, þá er horn-völlur til kennar deki eins
en land allt, heldur af ísettu væti einmitt gerður

Elphinstone

misamunandi til þess at verulegur mannan vart: á fersumum 2 deildum: b.1950-1. Nafni sittar og vitnar i meit nobrannum skyvingum um flert: New Zealand, Sauter-Australien, Englaund, Austur-íslan og Ungverjaland, Þorlakshöfn, Þorlakshöfn. Württemberg og önnur spjók ríki, Spán, Portugal, Japan, Rúmenia, Svíþjóð, Danmörk, Kanada, New-South-Wales, Queensland, Victoria. b.1951-2. Reyndur sigrir, at allar spjóðir, sem hefja tvískift feng hafa e-d.-skipata á örnum grunndælli en n.d. og athunum við at veyna at fáa óbær fór veigurinn: neit.

Skift hafa gefist meðög illa, eins og t.d. í Guðlendingi b.1953. Þar vær mæ rátt fyrir, at: seðsluna og bejvstg. nækkir einhver besta meira seðsluna og bejva. Fersso-meiri tveggings fyrir, at þær vilji vel og viti betur en allur fjöldum, sem fer fór óbær óhraf fagrarr sínar sérst. Lejörnum. Horning til e-d.-kanni sjaldan fyrir; fætta mundi fari ekki hafa óhraf á korni. til seðsluna. og fór fætta sá óbeinav korn. fór hérðis fætta samt á alri korn-vétti. Mett fersu legi tveggingsins meiri fyrir!, at ekki fari alt.: ólestri b.1953. Met fari at skifta landum: fjölgur lejörnum en dregit inn valdi fríkin og þaupt. og sveitnumum freggt meiri óhraf en bejrunum. b.1953. Sjá næstu-

Stjórar. 1913.

Jöfnum fulltrúa farið eftir manni tali 1910. "g
Sunnl. og Norðl. fjöldunum meðan fjöldi sem rannsak
ar vísul. fulltrúa tölu þeirra, en i hinnum sam-
svarenn hefur henni kærlega. Því er ekki tilbútt fállit
mið brennsta fulltrúatölunnar með einföldum l.
Ef ekki er borinn meira enna sinn fyr. komu
klutfallskosm. umhverfis ekki til greina. 6. 1954.
"Ið borst venta með meiri ábor. t.d. hvort leirur
sígleiði byggðjörnum sit af fyrir sig eða fjöld-
unum sem einsiginlega fyr. m.d. vil eg at borinn
sé i einnum einskjörðum. Þá það sé affara-
ðalart sigrir vegsle annars. og at noddarum leigði
obbar eigin. Af þessu mundi leita bort. a) björ-
darnaskipum og það sata mótsþyllum, en það
ekki fyrir sig setjandi, enda fyrir fyrir byggð
það kemur til, at eitt björðum byggði mann sem
in brennum flóðki". 6. 1954-5! - Alfinagi er ekki
ávinl. miðlætur dömanni i fyr. hvort fyr. er höglega
borinn eða ekki. Sunnstaðar hefja þingin megin áhrif
i þessu alpi. t.d. sambandsþingið: Hlíðar, og er það
það noddarum stærra en Alþ. "Íslendinga. E.g. vaf. líkum
á gjöldi einhvers björkvæfs, velur besti: vether einn mann
sem skeiður, hvort björkvæfið skaldu gilda eða ekki.

Yours invsk. mið aftur slæðta undir dómurstólf, sem i ritja fyrir
dómávar. Í Bandaríkjum eru líka invsk. valdið at
nestri undir dómávarna, spott fringið hafi þau ríðaða
invsk.-vald - ; veglunnar flök var en vísá mið til bôken
en stj. fyrir komulag : gærnum körðum eftir sveitavup.
IV 10.63. 6.1956-7. Hölin með till. um, at vls. megi
háta umboðsmann rísu mata fyrir sig og ásamt
sér í alþ. með at vls. ægt: ekki verið á sama tíma
: báðum ^{málefnum} deildum. Hölin líka flókin og afvælin ein-
um manni. 6.1957. Álm. ljósundur ekki farið um
at dæma um eirst atv. i jafnflókum málum og ^{t.d.} samboð-
málum. Það val í ekki heldur heima á alþingi. Við
borum til fersa boma öruru atv. til greina. t.d.
hvort þau. manni verða með eða í meði stj. Náleit
á heima fyrir fíjóðfundi: Það líka sameiginlegt
með milli Þsl. og Danas, en alþ. á einungis at fjalla
um sér málum. 6.1957-8.

Sig. Sig. Síðan líkun til at stjórar. Það er ekki
ávælt að fersu fringi, eftur þau komið til tals at
vísá málum til stj. til meðinskránings fyrir næsta
þing. Þá eru gjarnat af ekki óvítægandi, at vls. ægt:
ekki e.d. kost að at athuga málum. 6.1960. fyr. mið
núgv mangar, ólíkalegt þeir verði: bethi mið fylgjumina

Stjórn. 1913.

Mundi heit a til talsverðs leost notarauka. 6.1960.
 Set fállist á at Þ bleit fullskorn. Þær. st i e.d.,
 en þær verður þá at nái með at fákka örvarn
 Þær., t.d. leggja mitur Sætisfj- og Ísafj-
 björðum. Þær stofnir til breiða bingða á
 sinum tíma. 6.1961. Till. ókær f.g. um skípun
 e.d. sín eina sun fer: þá at nái þeim til-
 gengi at fá festu og magilegt held með skípun
 e.d. Þær. henni á e.d. at vera skípnar heimur
 vegundustu Þær., þeim sem lengst hefja aitt
 setu og fá venjul. eru gatnum og hafa meiri
 lífing vegurðun en venjulegir þingmenn. 6.1961-2.

Mathias Ólafsson. Málit tóplega nóg undirhátt.
 En þó met stjórn. bvf. mi, fyrst og fremst regna
 kvalna fjöldaminnun um hana og síðan til at leita
 þing og st. ^{met vágnum komi} út vir þeim öggendum, sem mi er:
 bonit. 6.1963-4. Til hinnum. ekki svo mikla undirhátt a at
 afreina þá lagkj., þat hefur sijt sig mi og á
 undanförnum þingum at þær leggja ekbert fram-
 um stj. en öt um at máluum. 6.1963. Alþjóðatök
 getu aldrin sagt en sá aða sei vit þer mali, sem
 undir þat er borij og alveg undir hest-^{6.1964} bonit,
 hvort noblant er a þer at leggja aða ekki. En

Elphinstone

þessu. með þjóðfundi: stranbandsmál. b. 1964-5.

Firðingar fó stj. undir lyggi málit fyrir varta fang, undan einum varda um þat skiftar skotannir. b. 1965. Málit ekki illa undir brött. Þótt málir fari, at málit hefur verið sunn. 1911 til at fá bornningar, heldur ekki vett at þat valdi fyrir mórrum min. b. 1965-b. Meðan varda at slá af ~~lyggum~~^{fuglum} sínum til þess at senn flæðir vart: sammaða. b. 1966. Ne-hafur ekki farið: eggum sjálfa sig. Heldur vill hinn miðla málum til at hafa aitt hvarat frá. b. 1966. Sjálfsegt vett liða U.S. at: flæðirin löndum Evrópu sé ariðstórvat: óskar born-v- til e. málit. en n. Ísl. alm. hvarfarir eru eigin hevningin sín málst. en skipt umur. St. Elobbi heppilegt at agra fær hrit. sem fara aftur í heit. A. m. h. bjóst og ekki vit at slík till. fái mikil hagið hér á landi. b. 1967. Sel óskar borna fari með fyrir, at ekki sé samtanir meðallega mál til umr.: báðum deilenum, og evigum hafi orit a. at meðsýnilegt varni at fylgja við ferðvegina. b. 1968.

B. f. f. U. regin aldrei með mál hafa bornið inn í þjóðfundi, sem hafi verið bætur undirbrött. b. 1970. V. ð. skiptir a. d. av þess at að ekki, at hér hefur ekki til eins og: öðrum löndum. Hér augur stórborgar með stórborgarsveril, hér eru allir jafnir og

Stjórhv. 1913

atnu feri at hafa jáfnum rætt til at bjóra 6.1971.

Guðrún Ólafsson: Málit við sva undirbundið, at einhvern enda mætti á það unndu. 6.1973. Það var hunkvernt tilh. hjá V.G. at heimila at hefti sé avennar sem er at vísfa þá deildina, sem i þann eða þann svipinni gerði stjórhverfum í desenti. 6.1975. Einung varhugavent at lata siglunar. bjósa til e.d. A umhverfum gáðu siglu-
n. politískar eða ferri horning, sem á at vera poli-
tisk, verður gerð at lögreglapolitik. 6.1975. Sammála
V.G. um at taka vinst. veldit sem horningar af
allg. og fela það landshönni. Með þessum enginn veltu
tekinu af þingjum, né higgur i þer vantraust til þess.
Allg. á ekki at bjóra sig sjálf, spjóttin eða lejósundur
eiga at bjóra. Þekki vett at af þessum ætti engin hafna
stafat og vitur i meðfördra á síð 1912. 6.1975.

Þegist vel geta vint tilhverfum Sig. Sig. og forh. g.
til at koma skiptulegi á e.d., en till. þó varhugavent.
Þeir getur verið, at þeir meiri, sem lengi hafa setið
i e.d. brenni því illa at lata setja sig upp i e.d.
6.1976.

S. Th. Teker sig öðraðan með gúnum ókær.
Stjórhv., einhvern það at koma se. nýjanunni eiga
at koma seðum rannsókn. 08.09 og 35. ára aldrars

81pt. und. 78

mark til a.d. 6.1978. Þeir a.d. vilji meðum skapa einþórar i heildsöfl. sem vætt at athuga, hevata vætt i heildin eigi að sér i politík. 6.1978. Þóttir nöklarðar, sem hér spak ekki at fáva út; þeir voru vartunar, at þei, að heildstórum i politík eigi alls engum vætt að sér, en um það voru at kippa þei; vætt hóf, sem varast hefur verið, t.d. að vanta fulltítla levariðlæki þornvætt. Næ hældur eigi hinn vætt að sér, en um það voru, að fá þei að bannið, en vær allir fínum vætt og skyldt vera, sér t.d. að raka þar hejðarskagliður vitræt, sem annastkvætt alls eigi hafa verit valtar að eigi ræs vel sem skyldi, og en hær hældur ekki um annat at vata en að hafa það ekki viðgengjast sem varast hefur verið.

Aft öðru miði en að segna, en einhver vill umtunna þeim reglum staðanum, sem eru engum enni illar, þa er: heildin i politík einath eigi að eins vætt-mætt, hældur og skyldt. Högnum mudi t.d. alla þa illa af fingsloseti. Þetta var eigi að fingsfundum ræs hinn, sem verja hefur verið stað af legður varri miður einhennis hinnigun enbætti manna o.fl. Svo hafa meður og felt sig við að hevdu stæð, vilja ekki missa hinnin sínar, hér hinn ræs o.s. fyr. 6.1979-1980.

Stjórnar. 1913.

L. gl. B. tóluðaki mið at fáva at marka þuri, sem
 dildir er bárin at rannsp., at : e.d. verði einungis lo
 blætt fellskeðun. Þur - , enda meit þuri miði: miest breytt
 frá þuri sem er og meynt hýja þuri, sem björðendum muniði
 brygja innan miðkvæmant, röðum björðurna og breysting
 á tölu þur. L. 1981. Það er teljast að skillegt, at nökkrum
 í heildi si : e.d. , það varður at gata þess hvernig
 er heft at koma fram. L. 1981. Meit tilb. um
 sínstakla me. til at innþurta um kornningar og björ.
 augi, og : allp. aðr at ósjálfráttum valdhefja, :
 at þess at það er mið alls kostur sjálfrátt innan
 sins valdarsvits. Bandaríkin hefur rannskránað áker,
 um fætta og við og a.m. ðe. allan Norðurálfarþjóðin,
 en þur. hvá sin til siglendur vikja einum Hanaða,
 en mið fljótan eyfirlætur að stjórn. Hanaða : Þó eru
 sem er 30 órum augri en sveistrup, get eg ekki
 fundið mið ákv. en samri mið þur. Engin tryggiss
 fyrir réttdeini hrigt þessari með skipun. Ólögo hefur
 ráðið af miklu e.t.v. valasamruni miðst. fengrinn
 1909 miðv. þur. sjálflaus. L. 1984. V:t v. : óberinn um korn
 til e.d. ^{sem ad. valdarmiði} en tólfst at in götu til landb.: Þann
 h. sp. aiga allur þur. at vera sem bestar
 spesialnagrunar af vilja björðenda, en það varða þur
 þur. sem millihlutar eru meargin miðli fulltr. og

Eiplund 272

og bjósenda. Þáðst á skotum Þr.-D. um ólærin af
þrii af síslene. Takju hér þátt : . 6.1985. Bjósendanum
geta verit mið og ógárunum og sínstakleysa apilt framgangi
götra mola i Barði. Eftir athugið rítt at síðilja bjós-
endum slikein rítt um samþandsmálið, enda bjósendum
dokki atkast at gríta at þeir eru einst. grímanar, heldur
játa efta víska sem heild þrii frv.-, samþendir þá varin
botið. 6.1985.

Sig. Síg. Æt einst. fyr. hafi efta geti heft nökkt í
möt: þrii at vera fluttir upp í e-d. fegur þrii hafa
þingaldein til. (skil og deley, komfólketh). Þeim etti: eitt með að fylgi
þórr at þrii at hafa þann þingaldein at eiga setr
í e-d. sker. skyldunum óker. laganna. Glefi: ekki orðit
þess var, að þrii. henni með ver vit sig í e-d.
en n-d. 6.1988.

Satiric Götvar. Tákn ósemileat, að d. 18. B. að
Dominion of Canada sé ósjálfstæðari en Alb. Ísl.
Samstótt þau hefur at vísra þetta um sk. vald sjálfst.
en þau eru tóttir stjórnars. fyr., en um þjóbj.
þau : n-d. gildir þat sem sagt: aður. Hönd um
standar í sambandi við England eru mikil með full-
kominni sjálfstjórrar, leita líka mikil - states.
6.1983. Á þeir. um þórrar bosin. allréalei]

Stjórn - 1913

tókst aftur Dönnum. Þetta sett saman aftur fyrir komiðlegi i miðgum þöndum, at notkun besti: Svíþjöt. Hefi farit aftur því sem hev mið best hentu. 6-1991-3. Síttill áhugi i stjórn. Málinni hýð Björðum, þat sýndi bors. 1911. 6-1993. Tíll-máras fólk sem komiðlegi vir, en þau komu ófyrir. 6-1994-5.

Um at kevja. við B. mál. n-d. áður getið.

'V:5 1. mál. e-d. var málinn um. laurt vísat til 2. mál. og 5. máluna me. borsin'.
Björn fórl., Guðj. leitl., Gön fórumárran.
Sig. Eggerð. fórumári g.. B. II 761.

'I mál. segir að alþjóðarleifa sé að stjórn. mál-inn verð: að fórum fengi ráðið til lyfta á fólt meopenda hatt. Nálega allir samnála um gýrslur hert. t-d. afriði legði. og myrkum bors. vettar, fóða ógræmimurum sé um hert: statum að gýrslu að komma. A-1535. Ne líkum sva a, að meit fyrir komiðlegi e-d. skr. fórv. sé fengin rægi leg stöðum: fengið, og telur það bort a fari, að skei fórf að brenta björðumnum i landins, sem jafnars manndi volha miðjum miðkunnar en fólkum. Gliso.

21pt-160712

engin særst ást. til at hinde komr. vett til e.d. við henni aldrar. A. 435b 1536. frí gmislegt megi með vettu finna at frv. persur, þó : þui fólgan rwo miðblow vettan bætur at vett er at samfylgja þat. Þortugt munu request at afgr. þannig legað frv. frí þingjum, at allir sé á megin með þat. A gr. blýtar all af at visa út af gvernun ákv., sem eiga heimar i stjórn. og verður þui at una við, ef megin stytin eru þannig at vel fara. A. 1536.

V. 3 2. um. mæltist f. g. St. til að málit grði tekis uit af deystra, þan sem henni atlaði að bera fram beth. N. d. T. og re. heftu dregrit málit óhafilega. Persur var mótmælt af öðrum og var felt at taka málit uit. B. II 1055-8.

Sigrún Egarsdóttir fránum. taldi, at í metum bogi-setnum í alþ. geti vilji: fjötanninn ekki komið eins ljóst fram og skyldi. upphafl. meiningin með bogi- at truggja sín meiri með sín felskiningi: þingjum. Þú er kommingin sunnarvis politisk. Þa. kíjs fylgis-meins sína i þessi seti. Þetta geti brottit a móti: þingjum. B. II 1059-60. A. ö. l. sama og: mál. B. II 1060-1.

Sigrún Egarsdóttir: Ákv. um e.d. aftur förl

Stjórn. 1913

Frið 1911. Vil hefa meiri seðfesta i skiptunni, en
 verður íf einumigis la sunn konur bleft fallskorin. til ði
 aðra um land allt., spættar getur þó verit heppileast eins
 og mið konfir við : bretta. ^{B-II 1068} Sleðr sem skípun e-d.
 155 um gort at brenta björðdama skípunum. T-d.
 hefur heykjareik af fáa fyrirvara; virð gosum heft:
 mætt bata þó ákv. Fru. frið 1911 heldur stafit
 óbreytt. B-II 1067. Meðin með fylgjum v.h.m.a.
 með at nýlega hafi v.h. frent at vera i e-d.
 án á meðan hafi mikilvært stýrva. verit felt
 í m.d. og mitið á atkv. hins fjarverandi v.h. B-II 1068
 Hjög varhugvarnt at meiri hl. konurðar deildar skuli
 geta brafist aukabring og þei varhugvarntara
 er spættar sem minni farta er : e-d. B-II 1068-q.

Síð. 2 Eggmynd regir um það megi deila hreði mikil
 seðfesta við at vera : e-d., en sós gaki: farið, at
 ljós mikilvært mið ströndudei i þessum seðfesta
 sberi. Eg er ekki hræddur við björðundafjöldumino.
 B-II 1073. Það bili geta meiri verit lausir við
 það vandamál at ákv. nýja björðdama skípan, en
 það hlyktar brenting at verða að vor eru nýggj
 langt líður. B-II 1074.

Síð. 3 Síð. 3. viki undir hreðlega fyrir dratt

Elpt. 1072

á miðinum. B.II 1075. Fyrst meini að gerlitit, at ekki skuli
 miðni til - e.d. borinn bleit brendur um horn. Íðkra at ber-
 lestin væri notkun lagugri: e.d. fórum og farium at
 ekert og ordum notkun heldur: heldur saman. Síðileg og hell
 floskarkiftning at mann greindurst aftir spori, hvort spori
 væru heldur - e.t.a. fransóknar - mann. En af 10 fórum heldu
 varit borinn bleit floskarkningum, heljt: um heit þurft
 at hafa til: um súja björðumarkiðum. Ekki vett
 at brenta þurfti björðumarkiftingu gumi hvort sem
 eru. Afgerilega vænt at skifta björðumarkum aftir
 höfðatölu björnsenda. Þevert sér heimilegt svæði þarf
 sérst. fyr - og má þau alls ekki eingöngu fáva
 aftir landstætt og fólksgjölda. "I ll. björðumarkiðu
 at vera ein meinin grbjörðumini, a.m.k. undan ekki
 eru bleit floskarkningar. Floskarkiftning getur verið
 komið at tveir komist at vir sams floski, fórt
 hinna hefti ummi eins mórg atkv. Síði björðumarki
 skift meina líkendri til, at sinn komist at fá
 hvernars floski. Nu eru at sái sem hirr öðrum
 megin vit litum leik vira bjósa 2 fyr., en sái
 sem hirr hinna megin einumasis 1 fyr. Eg hryr
 bleit floskum og at landlina væri skift: svo sem
 5 björðumini. B.II 1076-8. eins og ásigrónum leg

59.

-08

Stjórn. 1913

þing eins en mið, sem miðjan heiningan meðög hæppi-
legan. B.II 1081.

Gunnar Stefansson. Skrifð: leorit, at fleiri blutfalls-
borrar eru. heldur að ek vera : e.d. En inn þui sem
borrit er vettast at setta sig við þessi ákv. Síðast
bók : mæli, at skor- frv. mið löjra hins dins sinn saman
þ. með blutfallsborri., sem hins get til hafur verit
þyrranum. Með þessu mið hafi en spora við flokk
ofheldi við þá borri., seo at einn flokkur varnt.
Þær situr ein rætur um allt. gettu gerir frv.
stöðnum betra : minnum engum. B.II 1085.

Frv. vistat til 3. umr. með II rannsókn. atkv.

B.II 1089.

5:3 3. umr. Þóru heldur engar borth. fram.
Guðrún Björnsdóttir. Að hér hafa viljat fái borth.
á sunnum atv., seo sem at þeg. kj. þm. legðust
miðum. B.II 1090.

Steingrím Þórsson. Með frv. a.m.k. ráðið: at bók
é einn atv., sem allir landsherrun eru samma he-
im, p.e. afnum þeg. kj. þm. Næstu gengið vegna
þingvæðisins, þer at : óðlear fámena þingið same-
nigust þingvæði og legkj. þm. ekki. Gettu atkv.
at. fyrir at vett en at afgr. frv. B.II 1094.

Síða undir 72

Að aldgallinu á fyr- en hvernig e.d. á at velta skipum.
 Gleppilegast at hinr sé öll blutfallsborin. E.d. á at
 vera fulltr. þeimur manna sem heva og hafa horrið
 byrtar þjótfélegins. Þetta at nökkrum viturbent með
 hinnum kannu aldrars manki, en það fyrst: at nái til
 allraðan deildarinnar. Skiftir ekki málir hevur meiri
 kalla þetta: held, ^{þau fyrir vísá} engangar meiri og fjöllinn ^{hlíðar með}
 eða a.mínsta bort: miðlu um of, hvernig e.d. er
 skýrt. Það það er: notkunum í at hinnum s. sem
 borin eru af samein. E. eru borin með blut-
 fallsborin. En það ekki nái. Þetta verður því
 at eins bráða bingtan fyrirkomulög ^{þjótfélegi}, og ætla-
 at hugt er með þessi skilti ekki ^{þjótfélegi}.
 Fyrst þegar á næsta þingi eða a.m.k. fagnar
 samþundarumálinn verður valjð til lyfta. B.II 1056.

Sig. Eggerz. Síði ekki að til meini: heldur en
 sko-fyr- en f. öll. e.d. held: verit blutfallsborin
 hefðu að all. Heyleikinger skipta hana, og þa-
 líklegt at f. víkur á hringmálinn hefðu statit: e.d.
 gegn áhugarnálmum landsins alment: n.d. 6.1100

Hákon Þristálfsson givin leitt dæmaður með
 skýpus e.d., at þei en vintist ein kenn vegna
 12 ára þjótfélagshins; vill samt hafa afgr. málid.
 B.II 20.11.83. - (Hér ekki rakin unniði ainst. Þau um
 ákveðum í sl. skuli skjóta undir alin. alesso, þar:
 Alþarf nist.). Málid samsp. með 13 manni: aldur 13 spæddur
 ðaði aldur 13. Það 11.8.

Stjórn. 1914

A frígi 1914 var stj. fram: i m.d. óbrest frv. frá 1913.

I. um. m.d. er at allaga út af níburrá Ísáks. og skilgreint frv. sem komningar hefti: i samræði við þat sett fyrir staðfesting frv. Sætrum Glanni varin um frv. alment, og fyrir þat freminn tilbrot, at al brot. megsunarlitil eftir öpun ekendra fyrir meyðar fardana. B. III 10. Íður myög rafaront, at almáni bæði frv. sé til hóta. Þær ljóðir af stjórn, sem stjórt við meiri blæta fyrirs, sem aftur stjórt við meiri hl. fjöldarmárar. Auðveldilega heft: máth leiga þei sva, at þær eru ekki komnar setu en stjórnir, sem skiptar spá. Engin ástóra til at vart veysta þei, at stj. nefndi til þessa hefja meira og vori gettu samræða heppi. Heft t. f. a. aða stj.-skartunni dálitla seglaster, sem heim að: síður af tilvígum sinni. Við stjórnar hefti: skáðast í gervi með: högnum, sem ekki eru kryggir sínna meir. B. III 21. Íðotfallinn virðumur komr. vithar. B. III 21. Stíngur upp a., at t.d. einn spítjumagn fyrirs vori komnum: einn til at skapa þaða fyring meiri festan. B. III 23. Seigist samt meira greind aðkvæði með samb. frv. B. III 24

7 manna vor var borin: E.A., Þóðr J., Sk.Th.,
 Jón Magn., B.G.-f.v. Stef.Stef., Guðrún.Gunn. og
 fyrstu vor. fyrstur. B. III 26. ~~tu se b. n. vurur~~
 Ne. lefðum: um álit. Heini Bl. (Sk.Th., E.A.,
 B.G.-f.v., Gunn. Gl.) segir flessta af eigi allra helg
 verit sannála um almann leg. bj. fær. um vinnunum
 kom. og býrængis, skapar fringsins ofl. hafi
 verit myög skiftar skotanum um frings og
 innan. Vart: eigi mið spni línist, at nobrenn sunni
 fáist samkomulag meðal allra um þessi vandrænum
 atviti. A. býr. ~~ind. 2/2. til níu tvo totta~~ ~~haf~~

Heini Bl. (J.M., St. Et., F.G.) ósannála um
 "fyrirvaraum", og skiftir fæt ekki mali hev. A. býr 4-5.
 v. t. f. h. 1. vur. mid. engar vur. B. III 26.

v. t. 2. og 3. vur. kom ekki fram er
 heit skifti mali B. III 26-42. Frv. samþ. met
 fof: 1. (Bau. Sv. vegur óanagn met fyrirvaraum).
 B. III 42. myndad: tvei ríkjir fræðileg 2/2/2/2

mittlofti. 1. 2. III-8. vurur óanagn myndad
 2. og 3. 2. d. vor. frv. vistat til 2. vur. og ne
 borin: Christian Dan., Karl E., Sig. prof., Sig. St.
 Steinay. J. B. II 90. Nál. 2. d. vartir fyrir
 varum einan. A. 745-7. og 753. seo og unn.
 2. d. B. II 90-102. Frv. samþ. óanagn.

Landsdömuur 1914.

B. g. f. v. og E. A. bárin fránn : m. d. fræ-t. R.
um landsdömuur. # 155 ff.

Skur. 53 skyldur landsdömuur skipta 3 sjálflæjörum
lögfæstingar : Þórrarvar landsfuglir. . . kennarvar lega-
deildar. 3 lögfr. þær er i embættum ritja og
eitri eru : embætt : enginn móð skipta landsdömuur
skur-persari eru . . . seinn að eitri : að allt-áta er : stj-
rati:

Skur. 54 skipta dömuur um freminn 20 dömundur.
Björnir : að allt. Af þeim kíss e-d. 7 og m-d. 13.
Sjögængi brendit við 20 ára aldur meins og að öðru
skilyndi þær römu að eftir og eftir : l-11-1905 55.

Skur. 55 skul allt-björða 20 varanum : dömuur,
7 : e. og 13 : m-d. , taka þær set : af dömuur deyr
á fyrstallast.

Skur. 56 gilda þórr. Þórmanna og varamanna
le árin.

Skur. 57 skul ákvæðum um miðlöftun ært :
samtein - f. Til að hinn verði höglaður ært, verður
meira en helmingur hinnar fæd - að vera á fundi,
endur greid : meira en helur. Þær - a fundi atkv.
meit að . . . Sam - að allt - kíss og sökura og varasökum

"Dannur ákvært skifta ekki miðli .

B. g. f. v. talar fyrir frv. Þegir næst
hect at fá meiri dómum skrár persóna af mið.
landsdómi. Þórr. ólentugur og hornt af rögnun
mörkunum. Etlast til of miðbils meiri hl. til
sakfélögum. B. III 1011-1013.

Gudm. Eggars. Höng meginvegla at alpin.
bjössi dómudein og ákari jafnframt, með þessu
úþarnefli og dómusefli; rann og veru sameinat.
B. III 1013-14.

Ne. skorin: Z. A., Einan Gíðason, B. g. f. v.,
fors. g., fán Meigr. B. III 1015.

Vfj 2. um. var frv. teknit aftur.

B. III 1015.

Ne. var öll spinnar skotnum, at þarf
varni á undanskotum l. 1905, en meiri hl. teknit
frv. ekki megi sega undanskot, en ne. skorar á
stj. at leggja fyrir mesta gang við frv.

A. 315 (B. g., Z. A., f. g.)

Meiri hl. ne vilji þó ekki býta þessa með
at leggja mestu galla l. 1905 og bárin fyrir
frum frv. A. 310, sem varð óþreylt at
löggun, l. 30. 1914, en skiftai ekki meiki hér.

Skjörðaneskipun 1917.

Björnundur Br. var fram i n.d. till. t. fólk um miðja björðaneskipun.: N.d. alþ. ályktar at skora á landstj. at undirleina og leggja fyrir meðal regnl. alþ. frv. t. l. um vélleita björðaneskipun, sem byggð sé á fyrir grundvelli, at lejósenda tala hevur björðanis veri: sem sjófrest. A. 381.

Jöv. gild: gr. fyrir till. og gjör Magn. kvæð braugra fyrir stj. at undirleina málid af hinum gild: sandb. 6.827-829. Till. var felld með 17: h. 6.829.

Stjórn. 1919.

Stj. lagt: f. n.d. frv. t. stjórn. konungsrikis-
ins Íslands. A. 94 ff.

Síðir vernta taldir þær borth., sem gerðar voru í
frv.- og borth. er fram komur, þó einnig þær borth.-
og borth. er mál skifta.

'I frv. vor enginum gr. samein. 317 stjórn. 1920.
persónu gr. vor borth inn við h. um. n.d. skv. till. ne.
A. 1089 og B. 1564.

'I frv. vor: 317 áber. um regnl. alp. og 318 um
auðvalping. persónu vor borth: þat hefur, sem mi er,
við h. um. n.d. skv. till. ne. A. 1089 og B. 1564 (þ.e.
engin voran gúðar at einni gr. ótann ríkið við engini
þat sama.). v: 3. um. n.d. vor P. 84. fram borth. um.
at þingi vor: stélt saman annaðhvort av. A. 1089. en
hun vor feld. B. 1612. Samskorar borth. frá seinn. Þl. og
S. Steinarsagn v. 3. um. e.d. A. 1608 vor einnig feld. B. 1657

~~'3 frv. vor: 319 frestunnarheimild bandir við
regnlæst alp. og miði: vera 4 ríkjur. Síðar. till.
ne. vor persónu borth við h. um. n.d., frestunn
at „hins vegulegs“ vor felt borth og ókunni tak-
varaður við 2 ríkjur. A. 1089 og B. 1564.~~

'3 frv. 320 vor áber. at alp. skyldi stélt saman